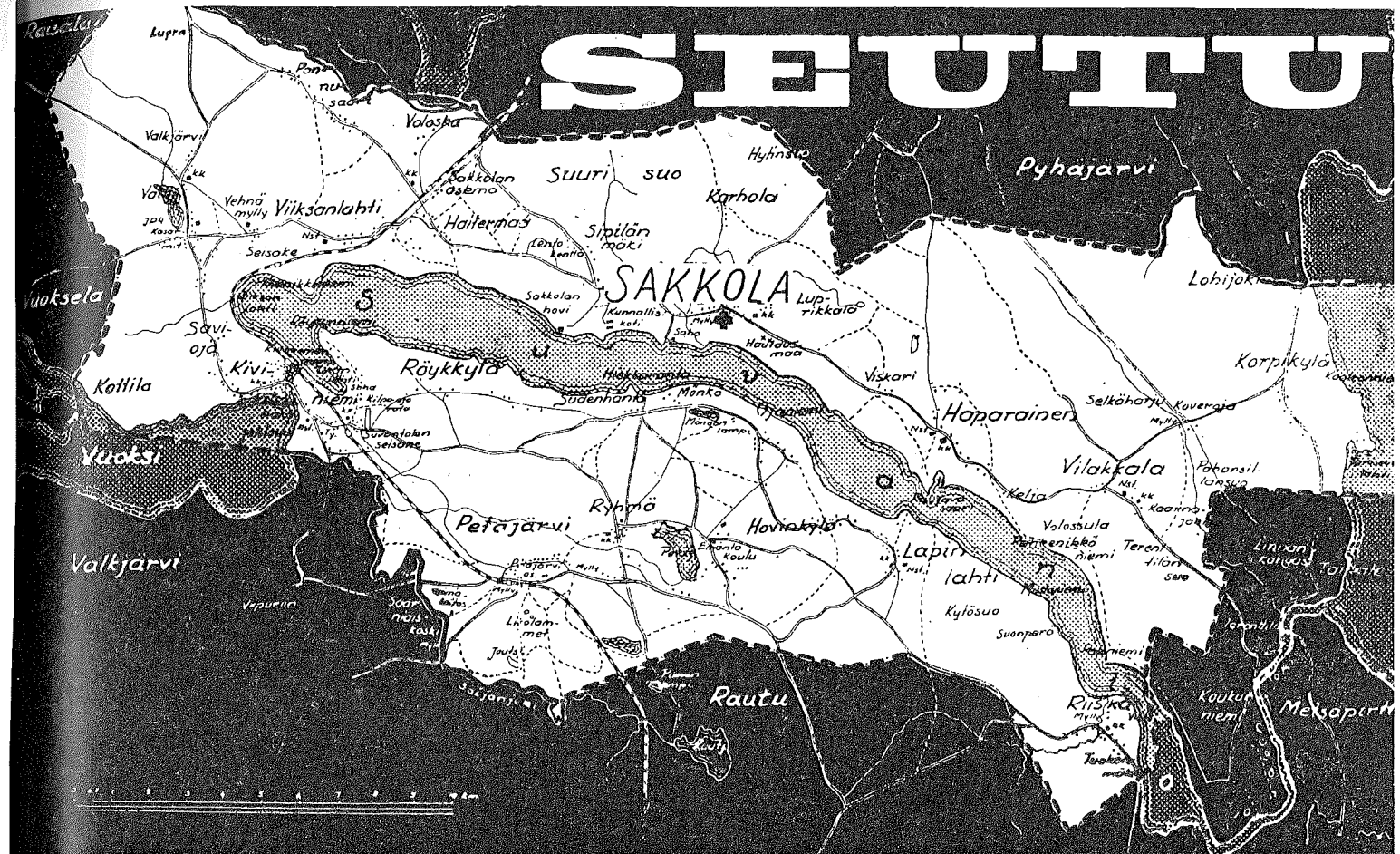
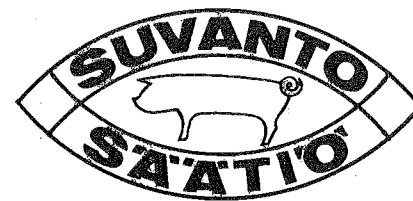

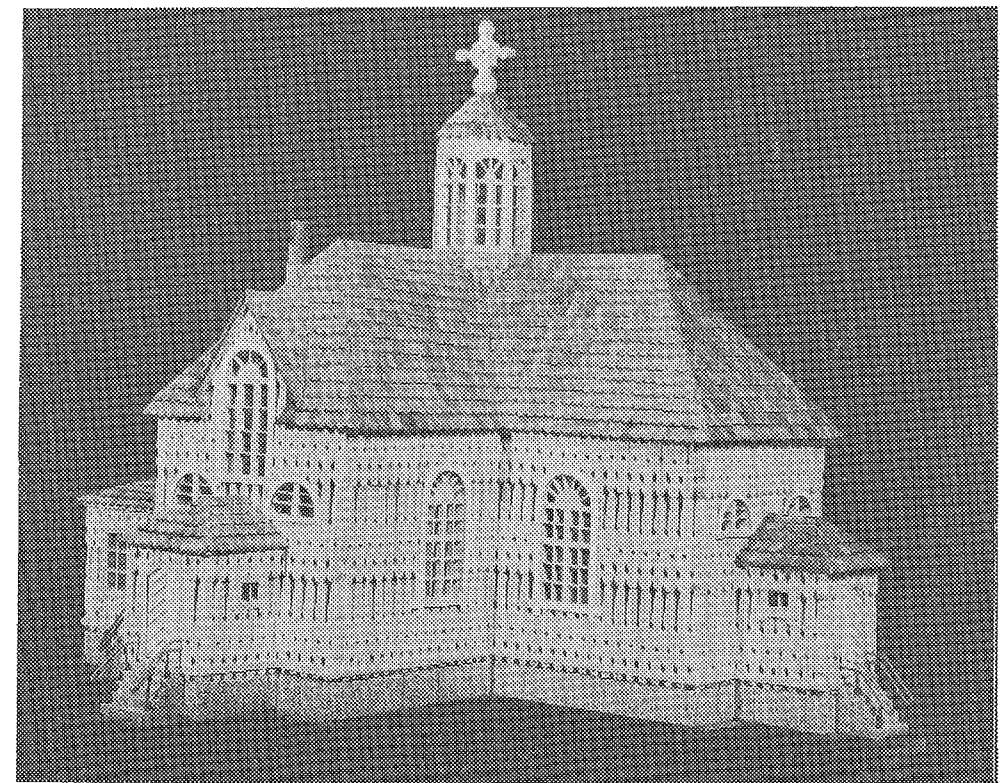
SUVANNON SEUTU

SUVANNON
YMPÄRISTÖN
KOTISEUTU-
LEHTI • Julkaisija

N:o 4 1977
HEINÄKUU

Kuvassa pyykkipojista sommiteltu Sakkolan kirkko, jonka on tehnyt Arvo Meronen Juupajoelta. Tämä kirkko on nähtävänä Sakkola-juhlassa.

"ISÄ — NOSTA MINUA!"

Eräs isä kertoi:

— Kotiin oli saatu krusifiksi. Se ripustettiin kamarin seinälle. Talon nuori mies viipyi sen edessä. Hänen mielestään risti oli kovin korkealla. Isä tuli kotiin. Hän huomasi poikansa pysähtyneen tämän ristin eteen. Isä meni poikansa viereen. "Isä, nosta minua, että minä näkisin paremmin Jeesuksen", pyysi poika.

Olet lukenut Raamatustasi monista miehistä ja naisista, jotka

saivat kohdata Jeesuksen ja kertoa hänelle kaiken sen, mikä heitä ahdasi ja painoi. Eräs isä teki kerran matkan poikansa kanssa Jeesuksen luokse (Mark. 9:17—29). Hänen täytyi saada puhua pojastaan Jeesukselle. Ja hän sai kokea: Jeesus kuuli hänen esirukouksensa. — Sillä pojalla oli hyvä isä.

Isä! Minne sinä johdat lapsesi? Mitä lapsesi kuulevat? Kenestä sinä puhut lapsellesi? Kenelle si-

nä puhut lapsestasi? Jeesus lupaa: "Sitä, joka minun tyköni tulee, minä en heitä ulos."

Lukijani! Kuljetko siellä, missä Jeesus on? Hän itse saoni kerran pyhäkössä äidilleen: "Minun pitää niissä oleman, mitkä minun isäni ovat."

"Ainoa anteeks'antamus,

Ainoa synnin sovitus

Ja ainoa tie armohon

Jeesuksen risti yksin on."

Paavo Piekka

Juttua Juupajoelta

Tämän lehden lukijat ja muutkin sakkolalaiset tietävät, että Sakkola-juhla pidetään tänä vuonna Juupajoella, mutta koska luulen, ettei useimmilla teistä hyvät sakkolalaiset ole kovinkaan paljon tietoja Juupajoesta, lienee paikallaan hieman esitellä paikkakuntaa, johon tällä kertaa kokoonnumme yhteisiin juhliimme.

Juupajoki on pieni kunta Pohjois-Hämeessä, aikoinaan Oriveden emäpitäjästä itsenäiseksi eron-

nut. Kunnan kokonaispinta-ala on 265 km², josta metsää on 200 km², peltoa 34 km², vesistöä 12 km² ja muuta aluetta 19 km². Sotien jälkeen asukasluku oli suurimmillaan, lähes 4000 henkeä, mutta se on pienentynyt kuten muissakin maaseutukunnissa ja on tällä hetkellä n. 2600 henkeä. Tosin asukasluvun pienentyminen näyttää nyt pysähtyneen ja tuntuu siltä, että pohjalukema on jo saavutettu tai se on ainakin hyvin lä-

hellä. Yli puolet kunnan väestöstä asuu Korkeakosken ja Lylyn taajamissa. Korkeakoskella on asukkaita n. 1000 ja Lylyssä n. 400.

Kuntamme elinkeinojakautuma on lähellä maan keskiarvoja. Noin 30 % väestöstä saa toimeentulonsa maa- ja metsätaloudesta, n. 45 % teollisuudesta, ja loput 25 % on palvelu- ja muiden elinkeinojen osuutta. Maatalous on Juupajoella pienviljelysvaltaista ja päätuotantoa on karjatalous, johon

maaperän ja ilmaston puolesta on parhaat edellytykset. Pitäjän eteläosassa, jossa parhaat viljelysmaat sijaitsevat, on myös muutamia viljanviljelyyn erikoistuneita tiloja.

Juupajoen suurin työnantaja on Aaltosen Tehtaat Oy:n omistama Korkeakosken kenkätehdas, jossa on n. 300 työntekijää. Tehtaassa valmistetaan jalkineita eri materiaaleista perinteisistä nahkajalkineista näihin nykyajan muotokenkiin, puupohjaisiin hollannikkaisiin asti. Korkeakosken kengät lievävät monelle keski-ikäiselle ja sitä vanhemmalle sakkolalaiselle tuttuja jo sotia edeltäneeltä ajalta. Muistan, että ensimmäiset minulle Kiviniemen markkinoilta ostetut "patingit" olivat Korkeakosken kenkätehtaan tuotetta. Tuo tapaus oli sen ajan koulupojalle niin vaikuttava elämys, että kenkälaatikon etiketissä ollut nimi Korkeakoski ja tehtaan tavaramerkki, mapalloa kynsissään pitelevä kotka, ovat jääneet lähtemättömästi mieleen.

Toinen huomattava teollisuuslaitos Korkeakoskella on valkjärveläistä syntyperää olevien veljesten Keijo ja Tenho Kopran omistama Kopran saha, joka on kehittynyt pienestä alusta huomattavaksi nykyaikaiseksi vientisahaksi. Sen työntekijämäärä on hankintapuoli mukaan lukien toista sataa henkeä.

Lylyn viestivälinevarikko on myös suurehko työnantaja kunnassamme. Tällä hetkellä se työllistää noin sata henkeä. Tässä yhteydessä sopii myös mainita Pentti Pärssisen konepaja-alan yritys Korkeakoskella, jossa hän poikiensa ja parin kolmen vieraan työntekijän voimin tekee alan töitä koneiden ym. korjauksista aina vaativien rakennusalan teräs- ja muiden metallirakenteiden valmistukseen asti.

Juupajokea on joskus leikkiläisesti sanottu kahden yliopiston pitäjäksi, ja on tässä sanossassa hieman peräkkäin. Edellämäinittu Korkeakosken kenkätehdas on maamme vanhin toiminnassa oleva kenkätehdas, jossa monet kenkälän ammattilaiset ovat hankineet taitonsa aikojen kuluessa. Tämän takia tehdas tunnetaankin "suutarien yliopistona". Toinen Juupajoen yliopistoista onkin jo akateeminen laitos, Hyytiälässä sijaitseva Helsingin yliopiston maatalous-metsätieteellisen tiedekunnan metsäharjoittelu- ja tutkimus- asema. Siellä metsätieteen opiskelijat suorittavat käytännön harjoittelutyönsä, ja yliopiston tutkijat tekevät metsäalan tutkimuksia.

Liikenneyhteyksien kannalta Juupajoen sijainti on edullinen. Kunnan alueella on pohjois-eteläsuunnassa kolme liikenteen valtaväylää. Länneestä alkaen on valtatie 66 ensimmäisenä. Tämän tien varrella on tunnettu Kallenaution kestikievari ja kotiseutumuseo, jossa nykyajan matkaajankin sopii pysähtyä viihtymässä ja virkistymässä matkan vaivoista. Tampere—Haapamäki -rautatie halkoo Juupajoen aluetta Korkeakosken ja Lylyn asemien kautta, ja muutama kilometri idempänä kulkee liikenne Orivesi—Mänttä—Keuruu -valtatiellä. Liikenneyhteyksien puolesta teillä hyvät sakkolalaiset on siis erinomaiset mahdollisuudet

saapua vieraiksemme tänne Juupajoelle.

Sakkolalaisten asutus Juupajoella on peräisin talvisodan jälkeiseltä ajalta, jolloin pika-asutuslain perusteella lähinnä vapaaehtoisten maanluovutusten pohjalta tänne muodostettiin kolme viljelystilaa ja kahdeksan asuntotonttia, joille kaikille ehdittiin nimetä myös asukkaat. Nämä kaikki olivat Lapinlahden kylästä, jonka sijoituskunnaksi Juupajoki oli määrätty. Jatkosodan jälkeen lapinlahtelaisten sijoituskunnaksi tuli Punkalaidun, ja meitä jäi tänne vain neljä perhettä, joista kaksi on muuttanut muualla. Muita sakkolalaisia on kuitenkin työpaikkojen ym. takia tullut tilalle, ja nyt Juupajoella on syntyperäisiä sakkolalaisia kymmenkunta henkeä. Varsinainen Juupajoelle sijoitettu siirtoväki on valkjärveläistä, jota tänne asutettiin muutama sata henkeä maanhankintalain perusteella. Koska tilakoko Juupajoella oli pieni ja peltoa oli vähän, jouduttiin siirtoväkeä täällä asuttamaan ns. kylmille tiloille, mm. kokonainen uusi kylä, kaksitoista taloa, jouduttiin perustamaan asuttamaan korpeen. Näin jälkeenpäin näyttää siltä, että alkuvaikeuksista huolimatta nämä kylmille tiloille asutetut ovat tarmonsa ja sitkeytensä ansiosta saavuttaneet samanlaisen elintason kuin vanhojenkin tilojen asukkaat.

Kunnalliseen toimintaan karja-

Pärssisen Konepaja

35500 Korkeakoski puh. 935-81 204

Valmistamme mm:

- TERÄSHALLEJA, OVIA JA IKKUNOITA
- AUTON LAVOJA YM. KULJETUSKALUSTOA
- TRAKTORIN TYÖVÄLINEITÄ
- KORISTETAKOTÖITÄ

HYVÄT SAKKOLALAISET!

Meidän sakkolalaisten on tullut tavaksi kokoontua joka vuoden elokuun ensimmäisenä sunnuntaina, entisenä Sakkolan kihupyhänä, viettämään yhteistä muistojen juhlaa. Jota tietämämme mukaan vietetään nyt 30 kerran.

Tänä vuonna Sakkola-juhlaa vietetään ensimmäistä kertaa täällä Juupajoella. Nyt vanhasta käytännöstä siltä osin poiketen, että juhla on lähellä elokuun alkua, tarkemmin sanottuna 30—31 päivänä heinäkuuta. — Meidän tarkoituksena ei ole ollut syrjäyttää sitä vanhaa perinnettä, elokuun ensimmäistä sunnuntaita

juhlapyhänä, sen toivomme säilyvän edelleenkin Sakkola-juhlan viettöpäivänä. Nyt kumminkin tänä vuonna on tiedossamme yhteensattuma, Kangasalan maatalousnäyttely, minkä katsoimme vaikuttavan siinä määrin monen juhlaan aikovan matkasuunnitelmaan, että olemme asianomaisilta luvan saaneena muuttaneet viikkoa aikaisemmaksi tämän juhlan. — Harras toivomuksemme onkin, ettei kenenkään tarvitsisi tuntea mielipahaa muutoksen johdosta.

Uutena lisänä tähän juhlaan olemme ottaneet kaksipäiväisyyden. Juhlat alkavat siis lauantai-

na. — Toisena lisänä on, niinkuin aikaisemmin olemme jo kertoneet: Haluaisimme saada julkisuuteen ne taiteelliset harrastukset, mitä mahdollisesti on hyvin monessa perheessä nuorimmasta vanhimpaan saakka. — Tällä kertaa toivomme Teidän ottavan vastaan haasteemme ja tuovan töitänne nähtäväksi siihen juhlasaliin missä vietämme sunnuntaina pääjuhlaa, Korkeakosken palloiluhallissa ja näin saamme myös juhlasta todellisen, kodikkaan, koko perheen muistojen juhlan.

— Työnne voi tällä kertaa olla kuvataidetta, pieniä käsitöitä,

laisperäinen väestö on Juupajoella osallistunut virkeästi. Karjalaisia on valittu moniin kunnallisiin luottamustoimiin, ja mm. kunnanhallituksen puheenjohtajana on jo yli kahdeksan vuoden ajan toiminut siirtoväkeen kuuluva henkilö.

Erikoisuutena täältä Juupajoelta voi kertoa, että meillä oli seurakuntamme kirkkoherrana ehkä ainoa vielä virassa oleva Sakkolan seurakunnassa vaikuttanut sielunpaimen, rovasti Leevi Vironmäki (ent. Virolainen), joka toimi vv. 1940—41 Sakkolan vt. kirkkoherrana Toijalassa. Vesilahdella, Kylmäkoskella ja Toijalassa em. vuosina rippikoulunsa käyneet varmaan kaikki hänet muistavat. Käytänkin tässä tilaisuutta hyväkseni ja lähetän parhaat terveiseni kaikille teille, jotka suorittitte kanssani tämän ”oppivelvollisuuden” Kylmäkosken kirkossa heinäkuun iltoina v. 1940.

Rovasti Vironmäki päätyi kuitenkin täällä ollessaan heimojen välisessä vertailussa tulokseen, jonka hän ilmaisi Kalle Väänäsen tunnetun runon sanoin: ”Silloin

se Luoja parastansa loi kun se loi Savonmuun ja Savonmuun kansan”. Niin hän muutti täältä savolaisten pariin Jäppilän kirkkoheraksiksi.

Juupajoella on virkeästi toimiva Karjala-seura, joka on perustettu jo vuonna 1946 ja jonka toimintaan karjalaiset syntymäpaikkakunnasta riippumatta hyvin aktiivisesti osallistuvat. Ilahduttavaa on myös se, että seuran järjestämiin tilaisuuksiin osallistuu runsaasti syntyperäisiä paikkakuntalaisia, mikä osoittaa, että karjalaisten toimintaa karjalaisen kulttuurin ja mielenlaadun vaalijana arvostetaan myös muiden kuin karjalaisten keskuudessa. Suuri voimainpionnistus seuran toiminnassa on viime vuosina ollut oman toimitalon hankkiminen. Seura osti kunnalta kolmisen vuotta sitten luonnonkauniilta paikalta lakkautetun kansakoulun kiinteistön, joka on talkoovoimin kunnostettu varsin viihtyisäksi kokoontumispaikaksi erilaisia tilaisuuksia varten.

Koko Karjala-seuran yhteisin voimin nämä tulevat Sakkola-juhلامmekin järjestetään, sillä onhan selvää, etteivät meidän täällä asuvien sakkolalaisten voimat yksin riitä näin suurten ja vaativien juhlien järjestämiseen.

Myötaimielisyytensä juhlien järjestämistä kohtaan on osoittanut myös Juupajoen kunta luovuttamalla korvauksetta järjestäjien käyttöön Korkeakosken kansakoulun ja siihen liittyvän palloiluhallin, johon voidaan järjestää istumapaikat 500—600 hengelle.

Tämän kirjoitukseni tarkoitus ei ole ollut mikään tarkka ja perusteellinen kuntamme esittely, vaan olen pyrkinyt omalla tavallani tällä esittelemään paikkakuntaa, jolla tämänvuotiset Sakkola-juhlamme vietetään. Toivon, että teitä entisiä kotipitäjäläisiäni saapuisi mahdollisimman paljon heinäkuun viimeisenä viikonloppuna tutustumaan kuntaamme ja viihtymään vieraanamme Juupajoella Sakkola-juhlien merkeissä.

Olavi Loponen

veistoksia ym. (Mahdollisuus on myös niiden myyntiin.) Yhteyden voi ottaa osoitteessa Marjatta Lopenen 35500 Korkeakoski, puh. 935/81 242. Voimme nyt senverran jo kertoa, että edellä mainittuun on ollut ilmoittautuneita, mutta silti lisää odotamme Teiltä.

Erikoisen maininnan ansaitsee jo enakkoon se nähtävyys kuin Sakkolan kirkko pyykkipojista tehtynä pienoiskoossa. Sen on harrastustyönä tehnyt täällä Juupajoella asuva kauppias Arvo Meronen nyt vietettävää Sakkola-juhlaa varten. — Hän ennen työssä alkamista esitti Sakkolan kirkonkuvan johdosta sellaisia kysymyksiä kirkon ulkoasusta, että niihin emme ole vielä voineet antaa hänelle selventävää vastausta, vaikka olemme hyvin monelta sitä tiedustelleet.

Me toivomme nyt Teidän kansanne yhdessä saavan muistella entistä kotiseutuamme, sekä Sakkolan kirkkoa ja näin saamme myös antaa henkilökohtaista apua sen tekijälle, joka ei ole koskaan kirkkoamme luonnossa nähnyt. Hän on silti halunnut olla mukana ja tällä tavoin saada meidät ajatuksissa niin lähelle todellisuutta, kuin se on inhimillisesti katsottuna mahdollista.

Lienee paikallaan kertoa myös siitä mitä liittyy niihin päiviin ja ohjelmaan kun Teidät vieraaksi saamme Juupajoelle.

Juhlan käytännön järjestelystä huolehtii yhdessä Juupajoen Karjala-seura ja sen valitsema juhla-toimikunta, sekä huomattava ystäväjoukko.

Juhlat alkavat lauantaina ilta-kirkolla Juupajoen kirkossa klo 18.00. Ohjelmassa on puhe, musiikki- ja lauluesityksiä, sekä nuorten ohjelmaa.

Muistojen iltaa vietetään Suomelassa (talo on aivan kirkon lähellä) lauantaina klo 20.00. Oh-

jelmasta mainittakoon, että siihen liittyy yksi puhe, mutta se ei tule Teitä ikävystyttämään, onhan puhuja Sakkolan poika Viskarin Teuvo. Saamme myös ensiesityksenä kuulla laulun, mikä huumorimielisenä on tehty sitä iltaa ajatellen. Ja paljon muuta hauskaa yhdessä oloa. Illan lopussa mahdollisuus yhteiseen karkeloon. — Onhan toivottavasti nuoruuden ja nykyiset hyvät ystävät, myös Teidän, meidän kaikkien suureksi iloksemme lähteneet jo lauantaina matkaan, ettei se kyselemisen kuuleminen olisi niin kovin hätköityä. — ”Mikä kiire meil nyt on, ku kerra on tavattu?”

Pitkamatkaisten yöpyminen on otettu myös huomioon. Olemme varanneet mahdollisuuden yöpyä perheisiin, sekä yhteismajoitukseen. Yhtenä edellä mainituista on Karjala-seuran oma talo Heimo-la. (Sen paikannimeksi olemme antaneet Karjalanniemi.) Se on kokonaisuudessa tarkoitettu Teidän vapaa-ajan käyttöön. Siellä on mahdollisuus käydä uimassa ja

saunomassa, sekä pystyttää oma teltta pihalle, tahi yöpyä Heimo-lan sisätiloissa. Siellä on tilaisuus, kuin myös juhlapaikalla, ravintolan käyttöön.

Majoituksesta voi enakkoon ottaa yhteyden osoitteessa Einari Äikäs 35540 Juupajoki, puh. 935/81 030.

Sunnuntaina Sakkola-juhla alkaa jumalanpalveluksella Juupajoen kirkossa klo 10.00. Juhlasaaran pitää seurakunnan kirkkohera, rovasti Paavo Piekka, alttaripalveluksen suorittaa rovasti Jalmari Aarnio.

Jumalanpalveluksen päätyttyä on välittömästi kunnianosoitus ja seppelten lasku sankarihaudalla ja Karjalaan jääneiden vainajien muistomerkillä, missä puhuu valtiotieteen ylioppilas Aulis Loponen.

Molemmissa tilaisuuksissa laulaa myös Juupajoen kirkkokuoro kanttori Raimo Soikan johdolla.

Kunnianosoitusten jälkeen siirrymme Korkeakosken Palloiluhal-

Lapinlahden kansakoululaiset opettajineen v. 1938—39. Omat koulutoverini on kaikki tässä kuvassa, siksi toivonkin Sinun, joka tunnistat itsesi kuvasta ottavan vastaan haasteen ja saapuvan nyt viettämään Sakkola-juhlaa kaikkien muitten juhluvieraiden lisäksi. Voisimme samalla tunnistaa toisemme ja vaikkapa ikuistaa valokuvauksella, sekä miellyttävällä yhdessä ololla vuosikymmenien takaa! Näin toivoo P.P.

Nuorimylläri ja Talontyttö

Olipa kerran... Näinhän sadut alkavat, mutta nämä tapahtumat, joista aion kertoa, ovat tosia.

Suvanto-järven pohjoispäässä olevassa kylässä oli vehnämylly ja sen naapurissa oli maalaistalo.

Elettiin vuotta 1935. Myllyn omistaja oli ottanut töihin serkkunsa, Nuorenmyllärin. — Oli kevätalvi, ehkä maaliskuu. Taisi olla pääsiäisen aikaa. Naapuritalon tyttö, joka kävi koulua vieraalla paikkakunnalla, oli tullut lomalle kotiin. Hiihdellessään myllyn ohi, hän sattui tapaamaan Nuorenmyllärin. Ystävyys alkoi. Loma kului mukavasti, mutta liian nopeasti heidän mielestään. — Talontytön oli taas lähdettävä sinne kauas, vieraalle paikkakunnalle, jatkaamaan koulunkäyntiään. — Mutta, kulkivathan kirjeet. — Koulu lopui keväällä ja Talontyttö palasi kotiin. Ystävyys Nuorenmyllärin kanssa jatkui. Kesäiloin ja sunnuntaisin tehtiin pyörä- ja muita retkiä, sekä käytiin urheiluseura "Iskun" lavalla karkeloimassa. Tuli talvi. Yhteiset vapaa-ajan harrastukset muuttuivat mukana. — Alkoivat hiihtoretket ja muka-

va oli myös käydä elokuvissa paikkakuntalaisille tutuksi tullessa kasarmin "Messuhallissa". Jos pidettiin hiihtokilpailuja, niihin osallistui myös Nuorimylläri, pärjäten aika mukavasti, sillä olihan hän jo kotipitäjässäänkin, ja kauempanakin, osallistunut hiihto- ja mäenlaskukilpailuihin suojeluskunnan poikaosastolaisena, saaden useita palkintoja.

Oli joulukuu 1936. Urheiluseura "Isku", joka oli järjestänyt monia juhlia ja illanviettoja toimintansa aikana, päätti pitää 13 pv:nä pikujoulua, jota myös puurojuhlaksi kutsuttiin. Sinne menivät Nuorimylläri ja Talontyttökin. Ohjelmaa oli monenlaista ja kaikki hauskaa. — Tietysti tuli joulupukkiin. Hänen kontistaan löytyi pieni paketti Talontyttöllekin. (Sen oli sinne pistänyt tietysti Nuorimylläri.) Arvatkaapa, mitä se sisälsi? — Siellä oli pienessä punaisessa rasiassa kaksi kultapaperilla päällystettyä suklaasormusta, kauniisti punaisella silkkinauhalla yhteen sidottuna. — Näitä sormukset ovat vieläkin sel-

laisenaan rakkaana muistona saajallaan tuosta puurojuhlasta.

Niin meni talvi, ja tuli kevät 1937. Nyt tekivät Nuorimylläri ja Talontyttö ratkaisevan päätöksen: — He päättivät mennä kihloihin. Talontytön vanhemmat olivat ensin vastaan tätä ratkaisua, sillä eihän se siihen maailman aikaan ollut oikein sopivaa, että talojen tyttäret menivät työmiehille vaimoiksi. Mutta, kyllähän he viimein siihen suostuivat. Ja niin lähtivät Nuorimylläri ja Talontyttö toukokuun 31 pv:nä junalla kohti Käkisalmea. Siellä he menivät kelloseppä Penttisen liikkeeseen ja ostivat oikeat kultasormukset. Nyt he olivat sulhanen ja morsian. Sulhanen osti vielä morsiamelleen kellon, niinkuin tapana oli.

Syyskuun 26 pv:nä 1937 Nuorimylläri ja Talontyttö sitten vihittiin avioliittoon Sakkolan kauniissa kirkossa. Saman aikaisesti seisoi alttarin edessä toinenkin pari. Morsian oli Selma Ollikainen ja sulhanen Viljam Pylkäs (myöhemmin Rokan Anttina tunnettu). Oli myös kolmas pari, josta en muista muuta kuin, että morsian

Täällä Juupajoella asuvien sakkolalaisten, kuin myös Juupajoen Karjalaiset ry:n, sekä kaikkien ystäviemme puolesta pyydän Teitä kiittää jo ennakoon siitä, että olette jo päättäneet: — Sakkolajuhlis tavataan!

Tässä mielessä toivotan Teidät ystävinne sydämellisesti tervetulleiksi vuoden 1977 Sakkolajuhlaan!

Juhlatoimikunnan puolesta

Pentti Pärssinen

lille, missä päiväjuhlaa vietetään alkaen klo 14.00.

Tuomen linja-auto lähtee Orivedeltä ja on Juupajoen kirkolla klo 12.10 ja se kulkee Palloiluhallin ohi. Niille joilla on tarkoitus tulla rautateitse ilmoitan, että Korkeakosken asemalta on matkaa Palloiluhallille n. yksi kilometri. — Juupajoen kirkolle kuljetaan samaa tietä n. kuusi kilometriä.

Juhlassa soittaa Juupajoen maamiesseuran torvisoittokunta, lisäksi esiintyvät Juupajoen kirk-

kokuoro, Talviaisten tanhu- ja laulukuoro, lausuntaa, ohjelmaryhmä Marjut, Satu ja Taru. Juhlapuhujaksi on lupautunut joht. Nestori Kaasalainen. — Tervehdykset ja lopettajaissanat.

Mikäli tämän kirjoituksen lukuvan tiedossa on entisen kotipitäjämme Sakkolan kartta suurennetussa koossa, niin toivoisimme sen saavamme käyttööme sunnuntaina päiväjuhlailaisuuteen, nähtäväksi yleisölle. Kartan johdosta toivomme Teidän ottavan yhteyden Marjatta Loposeen.

Sakkola - juhlat

JUUPAJOELLA 30 — 31. 7. 1977

30. 7.	klo 18.00	ILTAKIRKKO Juupajoen kirkossa
	20.00	MUISTOJEN ILTA Suomelassa
31. 7.	10.00	JUMALANPALVELUS Juupajoen kirkossa. Saarnaa rovasti Paavo Piekkari. Kunniaikänti Karjalaan jääneiden muistomerkillä ja sankarihaudalla
	14.00	PÄIVÄJUHLA Korkeakosken Palloiluhallissa. Juhlapuhujana joht. Nestori Kaasalainen

TERVETULOA 30 SAKKOLA-JUHLAAN

Juhlatoimikunta

oli Heikki Lemmetin tytär Kirkonkylästä.

Näin Nuorimylläri ja hänen nuorikkonsa aloittivat yhteisen elämäntaipaleensa, tuona kauniina syyskuun sunnuntaina, toivorikkaana ja suunnitelmia tehden omassa kodissaan.

Nuorimylläri oli siinä iässä, että joutui tammikuussa 1938 asevelvollisuutta suorittamaan. Ei tosin kauaksi, vaan syntymäpäijäänsä Valkjärvelle. — Sitten heinäkuussa syntyi esikoisemme, poikamme. Nyt olimme jo perhe. Kaikki tuntui menevän hyvin. Sanotaan, että ihminen päättää, mutta Jumala säättää.

— Maailman yllä alkoi jo leijua tummia pilviä. Se ei tietänyt hyvää.

— Kesäkuussa 1939 pääsi Nuorimylläri pois "väestä" perheensä luo kotiin ja sai alkaa tutun työssä entisessä työpaikassaan myllyssä.

Tuli syksy. Miehiä kutsuttiin reserviin. Liikekannallepanomääräyksiä jaettiin. Mylly otettiin valtion käyttöön ja Nuorimylläri sai määräyksen jatkaa siinä työtään reserviläisenä.

Alkoi talvisota ja tuli asukkaille evakkoon lähtö. Kylä oli tyhjennettävä. Nuorimyllärikin joutui muihin tehtäviin "sinne jonnekin". Perhe kierteli monessa evakkopaikassa, päätyen vihdoinkin keväällä 1940 Vesilahden Suonolaan, kaupias Laakson pieneen punaiseen mökkiin. — Mutta, kulkivathan kirjeet. — Kesällä alettiin sitten lomauttaa miehiä, ja niin tuli Nuorimyllärikin perheensä luo. Työpaikka löytyi Lempäälän Kirkonkylästä Innilän kartanon omistamasta myllystä. Asuntomme oli myllyn vieressä Pyhäjärven rannalla. Siellä asuimme sen kesän ja seuraavan talven.

Keväällä 1941 Nuorimylläri lähti perheineen kohti Pohjanmaata, koska serkkunsa oli ostanut sieltä Toholammin pitäjältä Sykärisen kylästä paikan, johon aikoi rakentaa vehnämyllyn ja pyysi häntä sinne töihin.

Eipä ehtinyt montakaan viikkoa kulua, kun saivat kumpikin komennuksen Kälviän koulutuskeskukseen. "Kesäsota" oli alkanut ja miehiä tarvittiin lisää.

Matka Kälviältä Sykäriisiin ei ollut pitkä, joten Nuorimylläri kävi usein polkupyörällä perhettään katsomassa. Poikakin oli jo siksi iso, että osasi kaivata isää ja odotti hänen tuloaan.

Oli elokuu. Kaunis, lämmin sunnuntai. Isä tuli taas perheensä luo, mutta siitä ei tullutkaan selkeää käyntiä, kuin edelliset kerrat. Tieto siitä, että joutuu lähemmään täydennysjoukkoihin rintamalle, teki jotenkin ankean olon.

Kun sitten saatoimme isää tienvarteen ja hän lähti ajamaan kohti Kälviää, niin huusi poikamme hänelle: — Isä älä jätä! — Se sävytti jotenkin niin oudosti ja jäi askarruttamaan sisimpääni.

Tällä kertaa lähti Nuorimylläri, aviomies ja isä. — Mutta, kulkivathan kirjeet. — Niitä jäivät nyt odottamaan Talontyttö, vaimo ja pieni-poika.

Tulihan niitä kirjeitä "sieltä jostakin". — Ei mitään erikoisempaa. — Olemme vielä rintaman takana. — Voikaa hyvin! Terveisin. Isä. Oli syyskuun alkupuoli. Odottelin taas kirjettä, terveisinä "sieltä jostakin".

Tuli naapurin emäntä ja sanoi: — Kirkkoherra soitti. — Hän ei voinut puhua sen enempää. — Arvasin heti mistä oli kysymys: — Ei tule enää aviomies, isä. Eivät-kä tule enää kirjeet.

Virallinen tieto tuli: Miehenne kaatunut 10.9.1941 tykistökeskityksessä Aunuksessa, lähellä Präsää.

Näin oli hänkin parhaassa nuoruudessaan, monien aseveljien tavoin, antanut kalleimpansa isänmaamme vapauden puolesta.

"— Kyllä vaistomme tuntee sen, kuinka kumpujen kätököstä, mullasta maan, isät katsovat poikiaan".

TL

Suvanto-säätiö

Suvanto-säätiön valtuuskunta asetti viime vuonna toimikunnan selvittämään mahdollisuuksia uuden teoksen aikaan saamiseksi Sakkolan historiasta. Toimikunnan aloitteesta suoritettu kysely osoitti ettei kiinnostuneita vastajia ollut läheskään sellaista määrää, joka olisi tehnyt mahdolliseksi hankkeen välittömän toteuttamisen.

Valtuuskunnan puheenjohtajan aloitteesta toimikunta kokoontui keväällä, jolloin päätettiin ryhtyä keräämään sakkolalaisia elämää kuvaava aineistoa, kyläkuunnit-

tain, talo talolta, mikäli asiaan inostuneita henkilöitä löytyy. Toettiin tarvittavan kunkin kylän alueelta yksi henkilö, joka toisia apuna käyttäen vastaisi siitä, että oman kyläkunnan asiat pantaisi paperille. Päätettiin Suvannon Seudun välityksellä pyytää niitä henkilöitä, joilla on mahdollisuus ottaa kyläkuntansa perinteiden keräys vastuulle, ilmoittamaan siitä hallituksen puheenjohtajalle Yrjö Raaskalle osoite Mantere 37500 Lempäälä, puh. 931/739 541. Yhdyshenkilöille tullaan antamaan lähemmät ohjeet myöhemmin. Näin saatu aineisto on mahdollisuus saattaa painoasuun ja ainakin käyttää Suvannon Seutu-lehden palstoilla. Vetoamme kaikkiin sakkolalaisiin, joille kotiseudun muistojen vaaliminen on sydämen asia. Tule mukaan tallentamaan syntymäpäitjän perinnettä!

Toimikunnan puolesta

Eero Kurikka Uno Pulakka
Esko Kallonen Yrjö Raaska

KARJALAN LIITTO

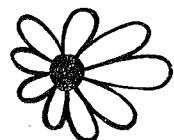
Karjalan Liiton vuosikokous valitsi entiset puheenjohtajansa yksimielisesti, Urho Kähönen toimii puheenjohtajana, varapuheenjohtajana Erkki Tuuli ja Urho Harmainen.

Liiton hallitukseen erovuoroisten tilalle valittiin samoin yksimielisesti: Nestori Kaasalainen, Markku Kuronen, Yrjö Raaska, Toivo Rapeli ja Veikko Vennamo.

Kotipihlajamme

Muistelen sinua,
monihaarainen,
oksia kauas levittelevä,
pyöreälatvainen,
pyhäpuu, pihlaja.
Olit pihamme kaunistus,
sen ylpeys.
Keväisin saapuivat kottaraiset
viserrellen,
kevätsiivousta kiireesti tehden
oksillasi
olevissa pöntöissään.
Kuinkahan moni lintuperhe
kasvoikaan
lehviesi suojassa?
Silloin tuli kesä, kun aukaisit
valkeat,
tuoksuvat kukkasi ihailtavaksi
ja houkutelaksesi surisevia
hyönteisiä
nauttimaan makeata mettäsi.
Syksyllä nuokkuivat oksasi
hehkuvan punaisista marjoista.
Nyt ilmestyivät vieraaksesi tilhet
ja punatulkut.
Talvet lepäsit lumipeitto
harteillasi.
Kaikista noista vaiheistasi myös
me,
pihapiirisi ihmiset, saimme
nauttia.
Se oli silloin, kauan sitten.
Kiitos niistä sinulle,
kotipihlajamme.
On taas kevät.
Mitä sinulle kuuluu?
Vieläköhän olet herännyt tähän
kevääseen?

TL

Korpiselkä — Tuulosjoki vuonna 1941

Viimeksi kirjoitin Toivo Jääskeläisen elämän loppuvaiheista ja sankarikuolemasta.

Tästä hetkestä ehkä tunnin verran aikaisemmin, hyökkäyssuunnassa olevan punaisen talon pihassa haavoittui Toivo Holttinen jalkaan, joka vamma aiheutti hänelle matkan sairaalaan ja toipumislomalle. Sota jatkui — olimme edenneet jo vanhan rajan yli. olimme juuri lähdössä Tuulosjoelle sillanpääasemaan, kun Toivo saapui takaisin joukkoomme.

Tiedustelin häneltä, että miksi sinä näin nopeasti tulit rintamalle,

kun lomakin jäi pitämättä? — Tähän hän vastasi: — En viitsinyt siellä olla, vaan halusin tulla takaisin samaan "sakkiin".

Tuulosjoen taistelut jatkuivat ja olimme sillanpääasemassa olleet yhdeksän vuorokautta. Koska vartio oli läpi vuorokauden jatkuvaa, pyrkivät miehet nukkumaan vartiopaikalle, joten valveilla pitämisessä oli vaikeuksia. Sitten pian tulikin vaihto.

Parin päivätauon jälkeen miehitimme maantien sillan vastapäiset asemat. Tässä oli eräs vartiopoterolähellä räjäytettyä siltaa, jota vartiopaikkaa käytettiin vain yöllä.

Vihollisia oli myös meidän puoleisella rannalla penkereen suojassa alarinteellä. Tästä otimme selvän heti, kun asemat otimme vastaan. Kun Tuulosjoen läpimurto- taistelut syyskuun 4 päivänä alkoivat, oli Toivo Holttinen tuossa vaarallisessa poterossa vartiossa — siinä hän kaatui kellon ollessa 6—7 välillä.

Olen jälkeen päin ajatellut kaatunutta Toivo Holttista — joka ei malttanut olla kotiväen parissa lo- maansa loppuun — vaan oli kiire

isänmaan asialle ja sen puolesta uhrinsa antamaan.

Hän oli jo toinen sankarivainaja Holttisten veljessarjassa — veljensä Arvi kaatui talvisodassa Keljan vastaisku-taisteluissa 27. 12 -39.

Säilykööt nämä rivit urheitten veljesten muistoksi, siitä uhrista joka on jouduttu antamaan, että me toiset saamme elää rauhan vuosia.

Naapurin Tauno

Kirjailija Niilo Lauttamus kuoli äitienpäivänä 8.5 1977. Hänet siunattiin Säynätsalon kirkossa 14. 5 1977. Siunauksen suoritti Säynätsalon kirkkoherra Kari Kuitunen. Kirkko-ohjelmassa Jorma Räsänen soitti trumpetilla sävellyksen "Jo Karjalan kunnailla..." Suuri omaisten ja ystävien joukko teki viimeistä palvelusta arvostetulle ihmiselle, sotilaille ja kirjailijalle.

Sodan aikaiset aseveljet ympäri Suomea olivat saattamassa häntä viimeiselle matkalle.

Kirjailija Tyrkkö muisteli puheessaan Niilo Lauttamusta hyvänä, lujaluontoisena aseveljenä vaikeissakin tehtävissä.

Lauttamuksen kirjojen kustan-

Jukka Niemi

Vesilahti

PÄÄMYYMÄLÄMME
ja
MYYMÄLÄAUTOMME
PALVELEVAT TEITÄ

MAASEUTUVÄKI

Lempäälän-Viialan Osuuspankki

Viisi palveluvalmista konttoriamme: Lempäälässä, Viialassa, Kuljussa, Sääksjärvellä ja Säijässä ovat käytettävissä varoja sijoittaessanne, edullisesti, myöskin tarvittaessanne luottoa tarpeisiinne.

Kääntykää luottamuksellisesti puoleemme kaikissa raha-asioissanne.

KIP

MUISTOKIRJOITUKSIA

Muutama Sana Eino- veljen muistolle

Hoitelit meitä, "likotit" pienenä ollessamme.

Kyynel poskellamme ei kaipuutamme ja tuskaamme liennä.

Opintielle isänekodista lähdit jo varhain.

taja K. J. Gummerus Oy, Suomen kirjailijain Liitto ja Keski-Suomen kirjailijain osasto muistivat pois lähtenytä tuotteliaana kynän käyttäjänä ja sotatapahtumien kertojana.

Niilo Lauttamus oli suurtyöntekijä. Yli kaksikymmentä valmista romaania, joista yksi vielä sairasyöteellä valmistunut, on suurtyö vailla vertaa.

Vainaja saatettiin rakastamansa isänmaan multiin Säynätsalon kirkkomaahan ja Suomen puolustusvoimat saattoivat sotilaallisina kunnianosoituksin hänet haudanlepoon.

Sakkolan, entisen kotipitäjän puolesta laskivat seppeleen Sanna Pitkänen, Arvi Paussu ja Tauno Huuska, joka lausui kaikkien sakkolalaisten puolesta seuraavat sanat: — Entisen kotipitäjämme Sakkolan — Suuren pojan, kirjailija Niilo Lauttamuksen muistoa kunnioittaen Suvanto-säätiö ja Keski-Suomen Sakkola-seura.

Sua tuutikoon tummat laineet,
Elon rannalta virran taa.
Ovat vastassa uudet valkeudet,
Sumun peittoon häipyi maa.

Muistotilaisuus vietettiin vainajan kodissa Kinkomaalla.

Kiitollisuudella Niiloa muistaen

TH

Ikävöiden aina muistit meidät ja sanoit:

— Synnyinkoti on aina parhain. Silloin kun elonkaari oli korkein, onnea kiitit.

— Nyt Isä-taivainen, täyden tähkän niitit.

— Jäähyväiskukkaset kuihtuu — ja maallinen multa.

Vaan muistosi meille on kuin puhdasta kultaa!

Kiitollisuudella sisaresi

Hilkka ja Laina

Selma Evilammen muistolle

Kuinka kaikki niin äkkiä kävikään? — Et jaksanut sairauden taakkaa kantaa, vaan täytyi lähteä matkalle, josta ei paluuta ole. Tuli tieto, kuin salama taivaalta, että olit poissa ja sen vuoksi tuntuu niin raskaalta kestää lähtösi.

Jätit rakkaat omaisesi tänne itkemään.

Monet opetukset ja neuvot, jotka Sinulta olemme saaneet, kiittämättä ne meiltä jäivät. Eikä kirjeesi enään saavu postilaatikkooni. Kuinka me kestämmme...? täytyä täytyy ja sanoa: — Hyvän ihmisen muisto ja työt koituvat siunaukseksi vielä lastenlapsillekin.

Herra siunaa päivät kyöneiset. Jumalan luona tavataan.

Sisaresi Laina

Aune Sipiläisen muistolle

Jokainen hetki jättää jälkensä ihmisen sieluun.

Hyvä hetki jättää hyvän jäljen ja huono hetki huonon jäljen.

En muista oliko koskaan ollut seurassasi huonoa hetkeä, mutta hyviä hetkiä oli sitä runsaammin.

Useat on ne hyvät sanasi, jotka aina Sinusta muistuttavat. Kuljithan saman raskaan evakkotien ja siitä aina meille kerroit, meille Sakkolan Marttoille. Olit meille ihmeellinen esikuva siinä hyvässä asiassa, että Jumalan sanaa aina meille julistit, vielä viimeksi vähentyneillä voimillasikin.

Elämä tuntuu lähdettyäsi tyhjältä Martta-seurassakin.

Joten siunaten Sinua muistamme vielä,

täällä Sakkolan Marttojen elämän tiellä.

Olet luona Jumalan, vaivoista maan.

Kerran mekin sinne tulla saamme.

Laina

KUOLLEITA

Hilma Helena Hokkanen os. Vanhanen synt. 22. 3 1900 Sakkolassa, kuoli 12. 5 1977 Satakunnan keskussairaalassa. Viimeinen kotipaikkansa oli Kokemäki.

Turun Varuskuntasoitokunnan entinen kapellimestari, musiikkimajuri Eino Kuparinen on kuollut sydänkohtaukseen Turun sairaalassa 69 vuoden ikäisenä. Hän oli syntynyt Sakkolan Lapin-

lahdessa. Hän aloitti aktiiviuran sa Puolustusvoimissa jo vuonna 1925. Vuonna 1945 hänestä tuli Turun Laivastoaseman soittopäällikkö, sekä Turun Varuskuntasoitokunnan kapellimestari vuonna 1953. Tästä tehtävästä hän jäi eläkkeelle vuonna 1967.

Anna Maria Laine ent. Pitkänen os. Systä synt. 11. 7 1909 Sakkolassa, kuoli 15. 5 1977 Tampereen keskussairaalassa. Entinen kotikylänsä oli Sakkolan Haitermä ja viimeinen kotipaikka Tampereen Aitolahdi.

Arvo Ollikainen synt. 23. 7 1913 Sakkolan Petäjällä, kuoli 1. 6 1977 Keski-Suomen sairaalassa. Hän toimi teknikkona Metsäliiton Äänekosken tehtailla ja harrastuksena oli kirjalliset työt, etenkin pakinoiti eri lehtien palstoilla.

Aaro Anselm Lankinen synt. 11. 2 1928 Sakkolassa, kuoli 17. 4 1977 Ylöjärvellä.

Liisa Pakarinen os. Kekko synt. 9. 4 1893 Sakkolassa, kuoli 3. 6 1977 Ylöjärvellä.

Ystäväni Tyyne-Kerttu

Olin ehkä 7-vuotias, kun näin Sinut ensi kerran.

Minusta oli aina suuri ilon aihe, kun sain lähteä isäni mukana hakemaan tavaroita laivarannasta. Minä sain istua nelipyöräisten kärryjen perällä jalat riippuen ja minua varten oli kiinnitetty paksu naru reunalaudasta toiseen. Narusta sain tukea, jos kärryt tärisivät liikaa kuoppaisella tiellä.

Sillä aikaa kun kuormaa tehtiin sain leikkiä Suvannon hiekkarannalla kahlaten ja hiekkakakkuja valaen.

Tie rannasta oli ylämäkeä, joten hevonen kulki hiljaa kuormaa vetäessään. Ajojien rinnalla oli

Uusia ylioppilaita

Kalevan yhteiskoulusta Päivi Helena Kekkonen. Isänsä Jorma Kekkonen ja hänen entinen kotikylänsä oli Sakkolan Tikansaari.

Pirkkalan yhteis-lukiosta Pirjo Riitta Korpi. Äitinsä Hilkka Korpi os. Leinonen Pirkkalasta. Entinen kotikylänsä oli Sakkolan Tikansaari.

Lempäälän-Vesilahden lukiosta Pirkko Peltonen Vesilahdelta. Hänen vanhempansa ovat Aino ja Eelis Peltonen Sakkolan Petäjällä.

Vartiokylän yhteiskoulusta Helsingissä Pekka Juhani Systä. Vanhemmat Maire Helena os. Laine ja Eino Systä. Pekan isän kotikylä Sakkolassa oli Karhola.

jalkapolku ja tällä polulla suunnilleen puolivälissä mäkimatkaa näin Sinut ensi kerran. Teitä oli monta henkeä kävelyllä, mutta minä katselin vain Sinua. Seisoit siinä tien varrella. Sinulla oli ylläsi kaunis punainen mekko, valkoiset nilkkasukat, mustat, matalat kiilto-ahkakengät. Eniten ihastuin pitkiin, punaruskeisiin letteihisi, jotka ulottuivat melkein mekkosi helmaan asti. Olit kuin nukke seisossasi siinä tien varrella ja hetken olit ihan kohdallani. — Et Sinä minua huomannut. Eikä minussa ollut mitään huomattavaakaan. — Mekkonni oli kostunut ja liikaantunut rannalla leikkiessäni. Jalkani heiluivat paljaina ja varmasti "variksen saappaat" olivat loistosaan, sillä olihan paras kesäaika, jolloin olin aina paljain jaloin. Hiukseni olivat lyhyet, vaaleat, ohuet ja tuulen sotkemat. Tunsin

itseni ihan alkeelliseksi. Sitten tapahtui jotain, mikä sai minut suuresti hämmästyttämään.

— Aloit kävellä ja liikkasit niin syvästi. — Minulle tuli pahamieli, mutta katsahdin hiekkaisiin jalkoihini ja tunsin kiitollisuutta terveydestäni.

Niin mielelläni olisin tahtonut kutsua Sinut Myllytorppaan, mutta ei siitä mitään tullut, sillä eivähtän vanhempani olleet missään kanssakäymisessä. Oliko ammattikateutta tai jotain muuta, mutta en tuon kohtauksen jälkeen enää Sinua nähnyt. Mutta mielessäni pysyit ja sainpa isäni ostamaan minulle Pietarista käydessämme aivan Sinun näköisesi nukan, jolle annoin nimeksi Kerttu!

Käkisalmissa näin Sinut vasta. Olit luokkaa ylempänä minua ja ihailin vain kaukaa lettejäsi ja soittoasi pianolla.

Mutta sainpa tutustua Sinuun paremmin. Elämän kulku on ihmeellinen. Keskekoulun suoritettua, olit vuoden poissa koulusta ja sitten tulit luokkatoverikseni VI luokalle. Sen jälkeen olimme paljon yhdessä. Sinä olit hyvä, reilu ystävä. Jouduimme sitten asumaan yhdessä Holopaisella. — Muistatko kuinka hyvin Kalkkisen Eino osasi ohjata meitä noissa vaikeissa ins. Arvo Tenkasen aineissa?

Muistatko kuinka kävi Einolle? Hän jotenkin loukkasi huvipostikirjeellä kanttori Anton Neuvosta ja erotettiin koulusta. Ja niin meni pois hyvä, etevä apuopettajamme ja me jäimme kuin allit kalliolle kaipaamaan häntä.

Muistatko sitten kun erehdyimme lunttilappuun, jonka Lampun Kaarina laski liikkeelle! Meitä oli monta tyhmää, jotka erehdyimme kopiaamaan laskutehtävän. En muista enää edes oliko tehtävää suoritettu oikein vai väärin, mutta jouduimme kiinni ja saimme kaikki käytöksen alennuksen, jopa

Kaarinakin. — Kuinka häpesimmekään! — Minullakin oli niin monta laskua laskettuna oikein, että olisin läpäissyt kokeen loistavasti, samoin Sinä, jos emme olisi kopioineet lappua. Voimme sanoa: "The devil made us to do it", kuten Flip Wilsonkin.

Se se tympäisikin koulunkäynnissä kun joutui lunttauksen uhriksi. Kun tuon ruman tavan aloittaa, niin itseluottamus loppuu kerta kaikkiaan. Kunpa sitä nuorena ymmärtäisi kuinka tärkeää on luottaa vain omaan apuun ja muistiin. Mutta kiusausten tullen harva jaksaa vastustaa.

Sinä sairastuit ja erosit sitten koulusta ja minä seurasin esimerkkiä.

Kului vuosia ennenkuin taas kohtasin Sinut. Olin Aarnion Idatätiä tervehtimässä ja Sinä pyysit minua kotiisi vieraaksi. Kävimme tuolloin myös tervehtimässä postirouva Anna Nordströmiä. Kuinka minun mieleni silloin tekikään kirmaista rakkaille poluilleni Myllytorpan maastoon, mutta pelkäsin loukkaavani Sinua, jos olisin lähtenyt juoksentelemaan, kun Sinä et olisi voinut seurata mukana samaa vauhtia. — Hyvin, hy-

vin typerää, etten kyennyt näyttämään ja esittämään Satumaatani. Mikä elämys se olisi ollutkaan! — Kaikki ihanat joen mutkat ja kauniit rinteet olivat taas piirtyneet uudelleen muistikamioihin, niin Sinun kuin minunkin. Ihanat asiat pitäisi toteuttaa estoitta, eläytyä voimakkaasti hetkien hurmaan.

Kuluipa taas aikoja, oli sotaa ja rauhaa.

Eräänä päivänä soi puhelin Toronton kodissani ja eräs eestiläinen rouva kysyi, että tunnenko Tyyne-Kerttu Virkin? — Tunnenko!? — Kuinka sanomattoman tervetullut olitkaan vieraakseni, kun sitten eräänä päivänä auto ajoi pihaan ja siellä peräpenkillä istuit. Kun kurkistin sisään, en ollut tuntea, niin paljon olivat vuodet muuttaneet Sinua, ja varmaan samaa ajattelit Sinä minusta. Ennen olimme nuoria ja nättejä, nyt olimme vain nättejä. Silmänräpäyksessä muutuit samaksi ystäväksi, josta pidin niin paljon! Vuodet katosivat välitämme ja välitön ystävyys eli taas.

Niin usein olen muistellut käyntiäsi ja nyt siitä on jo pian 10 v. Muistathan kun kerroin Sinulle,

Vuosia täyttäneitä

85 VUOTTA täytti 7.5.1977 Anna-Liisa Laamanen Järvenpäässä. Entinen kotikylä Sakkolan Sipilänmäki.

80 VUOTTA täyttää 28.7.1977 Alma Kelo, o.s. Viskari, Pirkkalassa. Hän on syntynyt Sakkolan Vilakkalassa.

että suurin nautintoni on soutaa vene keskelle järveä ja sitten istua hiljaa ja antaa veneen liplattaa omia aikojaan. Kuunnella luonnon ääniä, hengittää syvään, välillä silmät suljettuina ja taas aukaisten ja kiittäen, että voi nähdä kaiken kauneuden, jonka Luoja on meitä varten varustanut. Tuo on yhä paras iloni ja tuohon kyytiin olen Sinua odottanut. Muistuu tässä mieleen Koskenniemmen runo, joka sopii hyvin meille:

"Ah, vuotten vinha lento
kuin käykään kiitäen.
Ne katos' vieden, tuoden ja
taas (ehkä) me kohdataan,
me lapset saman maan
Sun latvas korkealla
kohtaa auringon
ja kotimullan alla
niin syväll' juures' on.
Mä harhaan maailmalla,
mit' etsin löydy ei
ja elon ajan parhaan
jo multa vuodet vei."

Tällä tervehdyksellä tahdon onnitella Sinua 5.6.1977 johdosta. Tuleehan silloin 70 v. täyteen tällä Telluksen pinnalla meille molemmille samana vuonna. Kaunis ikä jo tuokin, mutta toivokaamme, että edessä on vielä paljon hyviä vuosia, joista nyt näin vanhana ja eron kynnyksellä todella osaa iloita.

Klaudia Pelkinen

75 VUOTTA täyttää 23.7.1977 maanviljelijä Viljami Uosukainen Nokian Pinsiössä. Työn täytteiset vuosikymmenet hän on uurastanut maa- ja karjaloudessa synnyinkodissaan Sakkolan Kiviniemessä, sekä uudella kotiseudullaan Pinsiössä. Viljami Uosukainen kuuluu niihin viljelijöihin, joka raivasi kuokalla ja hartiavoimilla uutta peltoa, muun muassa Petäjäjärven niittypalstan ja Roihaniemen pelto-aukean kotitilallaan.

Hän on kuulunut, Kiviniemessä ja ja nykyisessä kotikylässään, puheenjohtajana kansakoulun johtokuntaan ja verolautakuntaan. Eläkevuosiaan hän viettää nuorimman poikansa luona, seuraten läheltä myös toisten lastensa talouksia ja ottaa osaa vielä työelämään.

Hyvä terveys on antanut tilaisuu-den harrastuksiin, hevosurheilu, kilpa-ajot ja retkeily, sekä maatalouden kehittäminen ja yhteiskunnalliset asiat pitävät hänet ajan tasalla.

75 VUOTTA täytti 19.3.1977 Hilja Saretsalo, o.s. Karppanen, Raisiossa. Entinen kotipaikkansa oli Sakkolan Valkjärvi.

75 VUOTTA täytti 21.6.1977 Väinö Mielonmäki Vammalassa. Entinen kotipaikka Sakkolan Vilakkala.

75 VUOTTA täytti 24.6.1977 Hilma Hatakka, o.s. Ukkonen, Kangasalla. Hän on syntynyt Metsäpirtin Kirvesmäellä.

70 VUOTTA täytti 18.6.1977 Antti Holttinen Lempäälässä. Hän on syntynyt Valkjärvellä. Sakkolassa hänen kotikylänsä oli Haitermaa.

70 VUOTTA täytti 20.5.1977 Jalmari Koppainen Toijalassa. Hän on kotoisin Sakkolan Riiskasta.

60 VUOTTA täytti 5.5.1977 emäntä Syvi Repo, o.s. Meskanen, Orivedellä. Hänen entinen kotikylänsä oli Sakkolan Vilakkala.

60 VUOTTA täytti 9.6.1977 Leo Hinkkanen Ruovedellä. Hän on syntynyt Sakkolan Hovinkylässä.

50 VUOTTA täyttää 1.8.1977 Maija Hepovaara, o.s. Hännikäinen, Nokian Joenpohjassa. Hänen entinen kotikylänsä oli Sakkolan Lupra.

VIHITTYJÄ

Avioliittoon vihittiin Porvoon kirkossa 14.5.1977 Risto Selin ja Leena Marjatta Tuominen. Morsiamen vanhemmat ovat Anna, o.s. Hinkkanen ja Arvo Tuominen Nokian Joenpohjasta. Äidin entinen kotikylä oli Sakkolan Hovinkylä.

Avioliittoon vihittiin Oriveden kaarikirkossa 18.6.1977 lääket.lis. Heikki Tulento Längelmäeltä ja kauppatieteen ylioppilas Paula Maritta Viskari Orivedeltä. Paulan isä on Samppa Viskari Sakkolan Vilakkalasta. Vihkimisen toimitti Oriveden kirkkoherra lääninrovasti Ilmari Mustonen.

TUNTURI

**TULE
PYÖRÄKAUPPAAN**

jossa on kilpailukykyiset hinnat ja
asiantuntijapalvelu.

HOIDAMME KAIKKIIN MYYMIEMME POLKUPYÖ-
RIIN JA MOPEDEIHIN TAKUUHUOLLON, VARA-
OSAT JA TARVIKKEET.

LEMPÄÄLÄN PYÖRÄ

M. TOIVA - Puh. 750 286

Sibelius-Akatemian kirkkomusiikkiosastolta on valmistunut 18.5.1977 kanttori-urkuriksi Maritta Kuisma Tampereelta. Vanhemmat Hilka, o.s. Rämö ja Lauri Kuisma, isän kotikylä oli Sakkolan Lupra.

Museoviraston hopeinen ansiomerkki on myönnetty kansanperinteen tallentamisesta Juho Kurikalle Nokian Joenpohjasta. Hänen entinen kotikylänsä oli Sakkolan Petäjäjärvi.

DIPLOMI-INSINÖÖRIT

Diplomi-insinööriksi on valmistunut Tampereen teknillisestä korkeakoulusta Pekka Maijala. Hänen vanhempansa ovat Aura, o.s. Suikkanen, Sakkolan Tikansaaresta ja Paavo Maijala Pirkkalasta.

Diplomi-insinööriksi on valmistunut Otaniemen teknillisestä korkeakoulusta Erkki Jussi Ovaskainen Karttulan. Hänen äitinsä on Elma Käppi Sakkolan Kirkonkylästä.

Keskuskauppakamarin kultaisen ansiomerkin 50 vuotta jatkuneesta työstä itsenäisenä yrittäjänä on saanut urakoitsija Urho Johannes Räikkönen Tampereelta. Hänen entinen kotikylänsä oli Sakkolan Kiviniemi.

Veli-Matti Nuora uusi voittonsa!

Forssassa 19.6. järjestetyissä Suomen moottoriveneylyn Suomen mestaruuskilpailuissa voitti Veli-Matti Nuora OSB-luokassa kaikki neljä lähtöä ja ylivoimaisesti Suomen mestaruuden. Toiseksi tuli Caj Fagerström Itä-saksalaisella veneellä ja Danisek-merkkisellä moottorilla. 'Fagerströmit' eivät onnitelleet voittajaa, vaan osoittivat mieltään veneelleen, nyrkil-

Amerikassa vuosia täyttäneitä

70 VUOTTA täytti 14.3.1977 Klaudiva Pelkinen, o.s. Feodorov, kotoaan Toronton Kiviniemessä Kanadassa. Hän on Suvannon Seudussa kertonut lapsuudestaan ja elämästään Sakkolassa, niin herkästi ja lämpöisesti, elämän järkyttävistä vaiheistaan kuin parhaista onnen hetkistäänkin. Hyvällä mielellä voien kertoa muistelmien edelleen jatkuvan, josta Suvannon Seutu, toi-

lä! Veli-Matti ajaa kotitekoista lentokonevanerista suunniteltua 30 kg painavaa venettä, jossa on hänen valamansa ja hiomansa potkuri. Tämä lieneekin Veli-Matin "niksi", joka heti rannassa laitettiin jälleen "rätti silmille", piiloon uteliailta tarkkailijoilta. Veneen moottori on 90 km nopeuteen yltävä Merc. 25SS mallia.

Suomen mestaruuskilpailujen A-poikien 4 x 800 viestissä voitti Hämeenlinnan Tarmoa edustava Juha Myllö hopeamitalin, juosten ensimmäisen osuuden lähes kahteen minuuttiin. Hän lienee sukujaan Sakkolan Hovinkylästä.

mittaja ja lukijamme yhdessä kiittävät, sekä toivottavat lämpöisiä päiviä Teille sinne Torontoon!

70 VUOTTA täytti 27.5. Lauri Pelkinen Torontossa. Hän syntyi Kivennavan Raivolassa. Asui Viipurissa, kunnes Laurin ollessa 10-vuotias perhe muutti Sakkolan Kiviniemeen. Kansakoulusta päästyään hän meni Sakkolan osuuskaupan palvelukseen. Hän toimi myyjänä ja myymälöiden kesälomittajana, sekä oli Petäjäjärven Ryhmän myymälänhoitajana. Isänsä maalausliikkeessä hän sai hyvän koulutuksen maalariksi, mistä on ollut apua elämän kaikissa vaiheissa. Hän opetteli myös arvokainta ja vaikeinta ammattia, maanviljelystä ja karjanhoitoa.

Evakkoaikana Äänekoskella hän palveli Keskimään osuusliikkeessä ja oli hänellä ennen Turkuun muuttoa pieni oma kauppa. Turussa ollessaan hän oli maalarina Laivateollisuudessa.

Nuoruudessaan Lauri osallistui innokkaasti kotipaikkakuntansa rien-toihin. Esiintyi nuorisoseuran näytelmissä. Oli poikien ohjaajana Kiviniemen Urheilijoissa. Soitti viulua Yrjö Pitkäsen soittoytteessä. Lau-lukuorotoiminta on aina ollut Laurin sydäntä lähellä ja se jatkui vielä Torontossakin. Paitsi Toronton Mies-

Isännöisijän tehtävät, kirjanpidot, tilinpäätökset ym. huolella ja ammattitaidolla.

ISANNOITSIJAIN TALO- JA TILIHUOLTO

Vilusen puistotie
33700 Tampere 70
Puh. 633 729

laulajiin, hän kuului myös Kalevalaseuraan ja Suomi-talo-yhdistykseen.

Nyt hän viettää eläkevuosiaan kauniissa Parry Sound'issa Kan-

dassa pienen Rankin-järven rannalla rakentamassaan kodissaan ja soitelee ahkerasti pianoaan muistellen värikkäitä elämänsä tapahtumia.

50 VUOTTA täytti Tyyne Hanka la o.s. Pekki 6.3.1977. Hän on syntynyt Valkjärven Valkeamatkan kylässä. Hänen kotinsa oli Sakkolan Karholassa, mistä lähti evakkotielle. Tyyne avioitui hämäläispojan kanssa ja nuoripari muutti Kanadaan. Ahkerina ihmisinä he ovat menestyneet hyvin. Heillä on kaunis koti Torontossa ja mitä ihanin kesäpaikka Parry Sound'issa Rankin-järven rannalla suurenmoisine kukkatarhoineen. Tyyne on harrastanut voimistelua Toronton Sisu-seurassa, esiintyen monissa juhlissa. Hän on niitä esimerkillisiä, hyviä ihmisiä, joiden läheisyys on kuin kotoinen lämmitävä takkatuli.

Sakkolan pitäjäjuhla kutsuu jälleen, tällä kertaa poikkeuksellisesti jo heinäkuun lopussa. Juhlapaikka on Juupajoki, joka on kunta Pohjois-Hämeessä Ruoveden ja Oriveden naapurina. Nämä molemmat paikkakunnat ovat entiset pitäjäjuhljen viettopaikat. Pentti Pärssinen kirjoittaa samasta aiheesta, joten kirjoitan vain sanan: Tapaamiin!

Kun petäjäjärveläinen ilmanennustaja eli säätiestä ennusti säättä, niin hänellä oli kaksi merkkiä, joista toinen näytti poutaa ja toinen toi sadetta. Minä tällä kertaa luotan vain tuohon ensimmäiseen merkkiin joka tietää poutasäättä juhlien ajaksi. Joten kaikki hyvillä mielin 30—31 päivä Juupajoelle. Samalla reissulla voi poiketa myös Suomen mestaruuskilpailuja seuraamassa Tamperella, nehän alkavat jo perjantaina 29.6 ja jatkuvat sunnuntaihin saakka.

Toimituksen tuoli

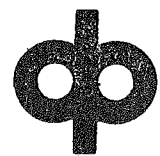
Ennakkotietona ilmoitan myös, että Sakkolan sotainvalidien 35-vuotistilaisuus pidetään Suomalaisella Klubilla Tampereella lo-

kakuun 8 päivänä, joka tilaisuus on jokaisen sakkolalaisen syytä pitää mielessään. Tilaisuudessa on ohjelma suunniteltu juhlayksi ja tilaisuuden arvoa vastaavaksi, joten 10 markan osallistumismaksu ei liene liian korkea.

Kirjoituksia on jälleen tullut runsaasti. Paljon kirjoittaneiden ystävämme eivät ole meitä syrjineet, josta heille parhain kiitos. On löytynyt myös uusia kirjoittajia juuri Viiksanlahden suunnalta, joka tähän saakka on ollut melko tyhjää kulmakuntaa kirjoitusten suhteen.

Kun lähetätte valokuvia, niin parhaita ovat terävät musta-valkoiset kuvat. Värikuvista tulee aina huono kuvalaatta, ainakin silloin jos kuvassa on punaväri näkyvissä. Silloin tulee vaaleasta tyyppästä aina tumma tyttö!

Vieläkin: Muistakaa pitäjäjuhl-la heinäkuun 30—31 päivänä!

**TAMPEREEN SEUDUN
OSUUSPANKKI**

- JOUSTAVAN PALVELUN PANKKI -

Liikkeemme tuli tänä keväänä toimineeksi

30 vuotta

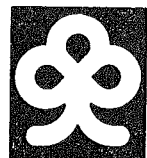
Kiitämme kaikkia asiakkaita kolmen vuosikymmenen varrelta. Uskomme 30 vuoden kokemuksen antavan meille entistäkin paremmat mahdollisuudet palvella, niin entisiä kuin uusiakin asiakkaitamme.

A-ryhmän sähköurakointioikeudet koko valtakunnan alueella.

RAASKAN SÄHKÖLIIKE

Vesilahti
puh. 931 - 739 541

Valkeakoski
puh. 937 - 41 810

Vesilahden Säästöpankki

auttaa - neuvo - palvelee

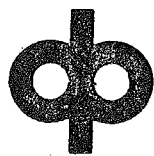
**LEMPÄÄLÄN
PELTITYÖ**

OM. V. RIIKONEN

Puh. Tampere 740 886 (verstaaseen)

Suorittaa kaikkia rakennusalan pelti- ja rautatöitä urakalla ja laskuun.

Honni Hatakka
Kalevanpuistotie 16 A ?
33500 TRE 50

**VESILAHDEN
OSUUSPANKKI**

*joustavaa
pankkipalvelua*

**SUVANNON
SEUTU**

Suvannon ympäristön kotiseutulehti, ilmestyy 1977 8 kertaa vuodessa.

Tilaushinta 20 mk vuosikerta.

Ilmoitushinnat 1 mk palsta cm vakinaisista ilmoituksista alennus.

Toimituksen ja konttorin osoite 37370 Narva. Puhelin 931 - 734 843.

Postisiltoilla TA 4307 63 - 1

Pankki Vesilahden Osuuspankki 37370 Narva.

Vastaava toimittaja Viljo Purontaa.

Toimituskunta Viktor Ryyppö, Helmi Uosukainen, Uuno Pulakka, Eero Koppanen ja Väinö Kekki.